

Αγαπητή σύνταξη.

Επίσης φίλτατοι αναγνώστες, ομογενείς ομοιοπαθείς ομόθρησκοι και συμπαρόικοι, κυρίες και κύριοι, τούτης της εφημερίδας και τούτης της σελίδας των γραμμάτων κι επιστολών των αλληλογραφούντων για τόσα και τόσα χρόνια, εύχομαι όλοι να είστε πάντα καλά, επίσης καλά γεράματα και καλή ψυχή αν λάχει και αποδημήσετε αναπάντεχα στους ουρανούς. Γιατί σήμερα μπορεί ν' αποδημήσεις και πριν να γεννηθείς.

Εν το μεταξύ κι εσείς αν έχετε να πείτε κάτι να το πείτε καθαρά και ξάστερα και με σωστό το "γνώθι σαυτόν". Να το πείτε αβίαστα και αμερόληπτα για να φανούν καθαρά και ξάστερα τα πράγματα μαζί κι αυτό που θα πείτε. Σαν τ' αστέρια του ξάστερου ουρανού να πούμε! Όχι σαν την αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά κι αρχή καλός μας χρόνος.

Που το πρώτο-είπε ο Μέγας Κωνσταντίνος το 325 μ.χ.! Δηλαδή πριν 1684 χρόνια. Κι εμείς, ορθόδοξοι χριστιανοί, καθολικοί χριστιανοί, κι άλλων αιρέσεων χριστιανοί, του πλανήτη, μικροί μεγάλοι, λευκοί και έγχρωμοι, σοφοί και μουρλοί, μιλάμε και λέμε αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά κι αρχή καλός μας χρόνος τώρα και 2009 χρόνια!

Αφού ο Χριστός, γεννήθηκε κάποια πρωτομηνιά και κάποια πρωτοχρονιά, κατά τα άγια χριστιανικά βιβλία κάποιων πολύξερων και πολύ-ταλαντούχων σαράντα χριστιανών μαζί του Γρηγοριανού και Ιουλιανού τα ημερολόγια. Βέβαια, γιατί ήξεραν τότε και

ξέρουν σήμερα να μετράνε μόνο χριστιανοί! Λες και οι εφτά παχιές αγγελάδες τότε και οι εφτά αδύνατες αγγελάδες σήμερα, είναι λεκτική λογοτεχνία.

Όμως η λογοτεχνία δεν είναι μόνο ανθρώπινο ιδίωμα. Γιατί εδώ που τα λέμε, αν ακούσεις τον τσοπανάκο στη

τη οι άλλοι; Κι έτσι η μόρφωση γίνεται αιτία σιχαμερής εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο στην ιστορία του Δυτικού πολιτισμού. Είπαμε. Καθαρά και ξάστερα!

Για ποιο λόγο ακούγεται, μάλιστα τελευταία, ότι οι ασιάτες και ανατολίτες αυξάνονται επικίνδυνα; Και υλικά

λους; Και τέλος ποιος μέτρησε και ζύγισε τον σημερινό πλανητάρχη; Να μετρήσω δε φτάνει, ούτε να ζυγίσω δε φτάνει. Να μετρήσεις δε φτάνει, ούτε να ζυγίσεις δε φτάνει. Να μετρήσει δε φτάνει, ούτε να ζυγίσει δε φτάνει. Μα τότε θα φτάσει βρε άνθρωπε; Και στο κάτω-κάτω να μετρήσω και ζυγίσω τί;

Να μετρήσεις και να ζυγίσεις τί; Να μετρήσει και να ζυγίσει τί; Δηλαδή εγώ εσύ κι αυτός; Αφού και ο Θεός, ο πρωτομάστορας και αρχιμά-

στορας ούτε μέτρησε ούτε ζύγισε αυτά που δημιούργησε; Αφού ούτε μέτρο είχε τότε ούτε ζυγαριά;

Κι εν πάση περιπτώσει ποιος απ' όλους τους θεούς που έχουμε, από τότε που τους ανακαλύψαμε, μέτρησε και ζύγισε το δημιούργημά του; Είτε άνθρωπο είτε ζώο; Είτε έμψυχο είτε άψυχο; Επομένως, το πνεύμα που είναι άυλο, που ούτε μετριέται ούτε ζυγίζεται, είναι σχετικό. Καθώς λέει η θεωρία της σχετικότητας του μεγαλύτερου σχετικού των αιώνων! Μπράβο του!

**Βίκτωρ Ζωγράφος
Bexley**

ΑΡΧΙΜΗΝΙΑ ΚΙ ΑΡΧΙΧΡΟΝΙΑ 2009

λαγκαδιά, αν ακούσεις το κοτσούφι στη ρεματιά, αν ακούσεις την πέρδικα με τα περδικόπουλα στη ράχη, κι αν ακούσεις και τ' αηδόνια στις καταπράσινες τις φυλλωσιές, αχ τότε θ' αλλάξεις γνώμη για τους φαφλατάδες! Δηλαδή την ελίτ των φιλοσόφων, των θεολόγων, επιστημόνων, απατεώνων και το κακό συναπάντημα του ανθρώπινου είδους. Βγάλε όλους αυτούς από τη μέση και θα γεννιέσαι και θα πεθαίνεις με ψηλά το κεφάλι! Μα αφού γεννιέσαι από γονείς που επιθυμούν κι αποζητούν να μορφωθείς για να τα βγάλεις πέρα; Επίσης από ταγούς και αρχηγούς για να μη σου βάλουνε πλά-

και πνευματικά; Και σηκώνουν μπαίρακι κάθε λίγο και λιγάκι; Μαζί κι όλος ο ισλαμικός κόσμος; Κι εμείς, όλοι οι άλλοι, ο δυτικός κόσμος και πολιτισμός, οι κυρίαρχοι της ύλης και του πνεύματος του πλανήτη, από τον καιρό που το μυαλό μας πήρε αέρα και σήμερα τρέχουμε και δε φτάνουμε; Ακριβώς όπως γίνονταν και γίνετε στην ιστορία που έγραφε και γράφει με δίχως μέτρα και σταθμά;

Ποιος μέτρησε και ζύγισε τον Αγαμέμνονα; Ποιος μέτρησε και ζύγισε τον Μέγα Αλέξανδρο; Τον Καίσαρα; Τον Χριστό; Τον Μέγα Ναπολέον; Τον Στάλιν τον Χίτλερ και τόσους άλ-



Η συμβουλή

Την συμβουλή μου αυτή όποιος θα τη διαβάσει να ριζωθεί μες το μυαλό του και ποτέ μην την ξεχάσει.

Μια ιστορία θα σας πω που γνώρισα ένα γέρο στο γεροκομείο τον αντάμωσα χωρίς να τον ξέρω.

Άμα γεράσει ο άνθρωπος δεν τον εσυμπαθούνε τον θάνατο του παρακαλούν να τον ξεφορτωθούνε.

Ο μεγαλύτερος εχθρός γίνεται το παιδί του και φίλος ο καλύτερος είναι η σύνταξή του.

Σε μια γωνιά τον βάζουνε τον φουκαρά το γέρο και δεν τον κοιτάζει πια κανείς αν δεν έχουνε συμφέρον.

Άμα γεράσει ο άνθρωπος και έχει την συντροφιά του κουτσά - στραβά θα τα περνά αν έχει την υγείά του.

Άμα φύγει ο ένας από τους δύο ο άλλος γίνεται κουρέλι ο ένας τον σπρώχνει από τη μια και ο άλλος δεν τον θέλει.

Άμα γεράσει ο άνθρωπος και δεν αυτοσυντηρείται καλύτερα ο θάνατος παρά να τυρρανιέται.

Γι' αυτό και κράτα γέροντα όλα τα περιουσιακά σου γιατί μια μέρα θα βρεθείς στο δρόμο απ' τα παιδιά σου.

Άμα γεράσει ο άνθρωπος κι αφού του πούνε το ζουμί του στο γεροκομείο τον εβάζουνε για την υπόλοιπη ζωή του.

Την συμβουλή μου την ανάλυσα και μην την ξεχάσεις να την διαβάζεις πάντοτε αλλά προτού πια να γεράσεις.

**Ανδρέας Κωνσταντινούδης
Greenacre**